

DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de
avocatul Petru Răileanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco
împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor
Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Alexandru Ganenco și s-a menținut
hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 02 iunie 2017, Alexandru Ganenco reprezentat de avocatul, Petru
Răileanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a
RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la încasarea prejudiciului
moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul, Alexandru Ganenco a indicat că, la
08 decembrie 2014, la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a depus contestație
împotriva procesului- verbal cu privire la contravenție din 18 noiembrie 2014.

Reclamantul, Alexandru Ganenco a mai indicat că, la 22 decembrie 2014, a
depus contestație, împotriva ordonanței cu privire la aplicarea sancțiunii
contravenționale din 03 decembrie 2014, adoptate de Procuratura sectorului
Rîșcani, mun. Chișinău, prin care a fost recunoscut culpabil de comiterea
contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și i-a fost aplicată
sancțiunea, sub formă de amendă, în mărime de 40 unități convenționale.

Reclamantul a menționat că, prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a
Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-au admis contestațiile depuse de Alexandru

Ganenco, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție, nr. MAI 02699688 din 18 noiembrie 2014, intentat de Inspectoratul de Poliție, sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, pe semnele contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și s-a declarat nulă ordonanța din 03 decembrie 2014, emisă de procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Maxim Motânga, cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, în privința lui Alexandru Ganenco, în baza art. 335 Cod contravențional, sub formă de amendă, în mărime de 40 unități convenționale, echivalentul a 800 lei; cu încetarea procesului contravențional.

Reclamantul, Alexandru Ganenco a relatat că, în partea descriptivă a hotărârii, a fost stabilit faptul că, la emiterea ordonanței de sancționare, nu i-a fost asigurat dreptul la apărare și dreptul de a-și expune opinia asupra învinuirii aduse, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil și celelalte drepturi garantate de art. 6 CEDO.

Reclamantul, Alexandru Ganenco a susținut că, a suferit un prejudiciu moral, care l-a apreciat în mărime de 10 000 lei, cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională și încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, prevăzute de Constituția Republicii Moldova și tratatele internaționale, la care Republica Moldova este parte, de către Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău și Inspectoratul de Poliție Rîșcani, în cadrul procesului contravențional.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 1404 Cod civil și art. 13 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Reclamantul, Alexandru Ganenco a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul pârâților, Procuraturii Generale al RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM, în beneficiul său, a prejudiciului moral, în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale al RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Iar, prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat, apelul declarat de Alexandru Ganenco și s-a menținut hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale al RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la încasarea prejudiciului moral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată, de către instanța de apel, participanților la proces, la data de 22 martie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 2211 (f.d.105), însă dovada recepționării acesteia de către recurent, la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, la

data de 02 aprilie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurentul, Alexandru Ganenco a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale al RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul, Alexandru Ganenco a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt neîntemeiate, deoarece instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea.

Recurentul a menționat că, a suferit un prejudiciu moral, care l-a evaluat în mărime de 10 000 lei, cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională și încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de Constituția Republicii Moldova și tratatele internaționale, la care Republica Moldova este parte, de către Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău și Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău, în cadrul procesului contravențional.

Astfel, recurentul Alexandru Ganenco, a indicat că, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, este una întemeiată și urmează a fi admisă.

La 02 mai 2018, în adresa intimațiilor, Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, a fost expediată copia recursului declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Procuratura Generală a Republicii Moldova, la 18 mai 2018, a depus referință la recursul declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibilă.

Iar, la 29 iunie 2018, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat de către Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Prin încheierea din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu împotriva deciziei din data de 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, a casa decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din data de 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii

Moldova și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele cauzei, Colegiul constată că, la data de 18 noiembrie 2014, agentul constatator al IP Rîșcani, Eugeniu Chiparuș, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție MAI 02699688, în privința lui Alexandru Ganenco, în temeiul art. 335 Cod contravențional, pe faptul exercitării în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, și anume că, în perioada 28 octombrie 2010 – 27 octombrie 2013, Alexandru Ganenco, în baza contractului de locațiune nr. 5/09/030 din 28 octombrie 2010, a folosit două încăperi din subsolul blocului locativ, situat pe xxxx, în calitate de depozit, iar, după expirarea contractului de locațiune și pînă la data de 22 octombrie 2014, inclusiv, a instalat lăcat la ușa subsolului și a îngădit accesul în aceste încăperi, a refuzat să dezinstaleze lacătul și astfel, a împiedicat accesul locatarilor blocului, în subsolul casei (f.d.6).

Procesul – verbal cu privire la contravenție, din 18 noiembrie 2014, întocmit de agentul constatator al IP Rîșcani, Eugeniu Chiparuș, în privința lui Alexandru Ganenco a fost remis Procuraturii sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, cu recomandarea de a aplica sancțiunea sub formă de amendă, în mărime de 40 unități convenționale, ce constituia 800 lei. (f.d.6).

Ulterior, prin ordonanța din 03 decembrie 2014, de examinare a contravenției, emisă Procuratura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, Alexandru Ganenco a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenție prevăzute de art. 335 Cod Contravențional și i-a fost stabilită sancțiunea sub formă de amendă, în mărime de 40 unități convenționale (f.d.7).

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenție din 18 noiembrie 2014 și cu ordonanța din 03 decembrie 2014 de examinare a contravenției, Alexandru Ganenco a depus contestații împotriva procesului-verbal și a ordonanței nominalizate.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-au admis contestațiile înaintate de Alexandru Ganenco și s-a declarat nulitatea procesului – verbal cu privire la contravenție nr. MAI 02699688 din 18 noiembrie 2014 și a ordonanței din 03 decembrie 2014, din motiv că, contravenientului Alexandru Ganenco nu i-a fost asigurat dreptul la apărare, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil (f.d.8-9).

La 02 iunie 2017, Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la încasarea prejudiciului moral și

a cheltuielilor de judecată, în baza prevederilor art. 1404 Cod civil și art. 13 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, repararea prejudiciului se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget.

Colegiul reține că, reclamantul, Alexandru Ganenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Respectiv, instanța de recurs menționează că, procesul –verbal cu privire la contravenție din 18 noiembrie 2014, întocmit în privința lui Alexandru Ganenco a fost întocmit de către agentul constatator, Eugeniu Chiparuș, din cadrul IP Rîșcani.

Conform pct.3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24 aprilie 2013, Inspectoratul General este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.

Punctul 26, subpunctele (1-2) al Regulamentului menționat mai sus, stipulează că, poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale – unități ale poliției, cu personalitate juridică, de competență teritorială, corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale, subordonate Inspectoratului General, care sunt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale, în baza regulamentelor, aprobate de șeful Inspectoratului General. În municipiul Chișinău și în Unitatea teritorială autonomă Găgăuzia se organizează și funcționează direcții de poliție, conduse de șefi, asistați de câte un adjunct.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs conchide că, Ministerul Afacerilor Interne al RM, Inspectoratul General al Poliției și Direcția de poliție a municipiului Chișinău reprezintă persoane juridice distincte, care dispun de autonomie financiară și managerială, iar legea delimitează strict care sunt subdiviziunile, competențele și sursele de finanțare ale acestora.

Astfel, Colegiul relevă că, instanța de apel corect a indicat că, Ministerul Afacerilor Interne al RM nu este pârâtul corespunzător în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. Or, Inspectoratul de Poliție Rîșcani, în care activa agentul constatator, Eugeniu Chiparuș, se afla în subordinea nemijlocită a altor persoane juridice distincte, dar nu în subordinea nemijlocită a Ministerului Afacerilor Interne al RM, iar conform art. 13 al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor

contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Totodată, instanța de recurs menționează că, ordonanța din 03 decembrie 2014, de examinare a contravenției, prin care Alexandru Ganenco a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 335 Cod Contravențional și i-a fost stabilită sancțiunea sub formă de amendă, în mărime de 40 unități convenționale, a fost emisă de Procuratura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău.

Conform art. 8 al Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură, Procuratura Generală este condusă de Procurorul General și adjuncții săi, conform competențelor stabilite, are statut de persoană juridică, dispune de cont trezorerial și ștampilă cu Stema de stat. Iar, art. 10 alin. (1) al legii sus nominalizate, prevede că, procuraturile teritoriale activează de regulă în circumscriptiile instanțelor judecătorești, conform competenței teritoriale stabilite în Regulamentul Procuraturii.

Colegiul, reținând prevederile legale citate supra, relevă că, instanța de apel eronat a concluzionat că, Procuratura Generală este pârâțul necorespunzător, or, aceasta are statut de persoană juridică, iar Procuratura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău este o procuratură teritorială, pentru care legea, nu prevede statutul de persoană juridică.

Astfel, instanța de recurs, reiterând cele reținute supra, conchide că, pretențiile înaintate în cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Ministerul Afacerilor Interne al RM, urmează a fi respinse, ca fiind înaintate împotriva pârâtului necorespunzător, respectiv, urmează a fi examinată temeinicia doar, a pretențiilor înaintate de către Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova, cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Conform art. 3 al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Art. 6 al Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevede că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii

definitive și irevocabile a sentinței de achitare; scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

De asemenea, conform prevederilor art. 1398 alin. (1) și (2) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Art. 1405 Cod civil prevede că, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

Iar, art. 1422 alin. (3) Cod civil, reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs, menționează că, survenirea obligației de reparare a prejudiciului material și moral este condiționată de constatarea faptului că, acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor judecătorești, manifestate față de reclamant au fost ilegale.

Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești reglementează expres, în mod limitativ, cazurile și condițiile răspunderii patrimoniale a statului, pentru erorile comise de organele de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești.

Reieșind din prevederile legale menționate supra, instanța de recurs conchide că, pretențiile înaintate de către Alexandru Ganenco către Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată sunt neîntemeiate, or în cadrul examinării cauzei nu a fost constatată temeinicia motivelor, ce-i acordă reclamantului posibilitatea de a-și valorifica dreptul său la acțiune, în temeiul prevăzut de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, or aplicarea amenzii contravenționale, de către agentul constator, nu cade sub incidența prevederilor normei legale invocate.

Colegiul relevă că, reclamantul Alexandru Ganenco nu este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată, ca urmare a declarării nulității procesului- verbal cu privire la contravenție nr. MAI

02699688 din 18 noiembrie 2014 și a ordonanței din 03 decembrie 2014, întocmite în privința lui Alexandru Ganenco, or asemenea temei nu este prevăzut de normele legale citate supra.

Or, la materialele cauzei lipsesc probe pertinente și concludente, care ar atesta faptul ilegalității acțiunilor agentului constatator și a faptului că, procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit împotriva lui Alexandru Ganenco și ordonanța de de aplicare a sancțiunii contravenționale, au fost recunoscute ca fiind ilegale de către instanța de judecată, care a examinat cauza contravențională.

Mai mult, conform art. 383 alin. (3) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

Coroborând prevederile art. 383 alin. (3) și art.26 Cod contravențional, în vigoare la data comiterii contravenției de către Alexandru Ganenco, instanța de recurs conchide că, persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, aceasta este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată datorită renunțării benevole la săvârșirea contravenției; în cazul contravenției neînsemnate, tentativei; împăcării victimei cu făptuitorul sau în cazul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Colegiul reține că, prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-au admis contestațiile înaintate de Alexandru Ganenco și s-a declarat nulitatea procesului – verbal cu privire la contravenție nr. MAI 02699688 din 18 noiembrie 2014 și a ordonanței din 03 decembrie 2014, din motiv că, contravenientului Alexandru Ganenco nu i-a fost asigurat dreptul la apărare, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil (f.d.8-9).

Astfel, instanța de recurs reține că, în cadrul procesului contravențional, pornit în privința lui Alexandru Ganenco, nu a fost stabilită ilegalitatea actelor și acțiunilor organului de poliție și a procuraturii.

Mai mult, prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău nu a fost stabilită nevinovăția lui Alexandru Ganenco, în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și nici nu au fost stabilite cauze, care înlătură răspunderea contravențională.

Respectiv, Colegiul statuează că, procesul contravențional pornit în privința lui Alexandru Ganenco, a fost încetat din motivul ne asigurării dreptului la apărare a contravenientului, fără aprecierea ilegalității sau netemeinicii procesului verbal contravențional, întocmit pe numele lui Alexandru Ganenco.

Mai mult, la materialele cauzei lipsesc probe pertinente și concludente, care ar atesta faptul ilegalității acțiunilor agentului constatator și a faptului că, procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit împotriva lui Alexandru Ganenco și ordonanța din 03 decembrie 2014, au fost recunoscute ca fiind ilegale de către instanța de judecată, care a examinat cauza contravențională.

Suplimentar, instanța de recurs menționează că, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al

concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Colegiul menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel și instanța de fond au soluționat eronat litigiul în cauză și au interpretat eronat prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează a admite recursul declarat de Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, a casa decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor

Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Alexandru Ganenco, reprezentat de avocatul Petru Răileanu.

Se casează decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Se adoptă o hotărâre nouă după cum urmează.

Se respinge integral, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Ganenco împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan